

Petons

L'immigrant Tonny Nkolo dorm al centre d'internament municipal de Zona Franca i estudia a la biblioteca Francesc Candel

Jesús Martínez

El salva la seva energia, l'efervescent opulència de la seva curiositat.

«Yo quiero aprender, a mí me gusta aprender», deixarà caure com una càpsula del temps que arriba a deshora.

Tonny Nkolo Lubega (Kampala, Uganda, 1986) és un nen del carrer ja grandet. Ha passat de la trentena, de manera que ja sap cuidar-se de si mateix. Tot i així, s'ha passat les nits al ras, com tants.

Durant dues setmanes va estar dormint a la zona del Paral·lel, sense més calor que el de les llums blanques dels fanals d'alumini.

Portentós, entregat, fidel, Tonny va arribar fa un any a Barcelona, i està donant més voltes que un ximple.

«Voy haciendo un triángulo, de aquí allí a más allí», es refereix amb el seu pobre castellà als espais municipals habitats com a centres d'acollida, on es protegeix del fred hivern. Primer, tres mesos els passa al Centre Residencial de Primera Acollida Sant Gervasi, al carrer Císter, 20 («l'accés per anar a dormir és entre les 20 i 22 h»); després, el transfereixen al Centre Residencial de Primera Acollida Nou Barris, al carrer Marie Curie, 20 («Gestionat per Creu Roja Catalunya»), i, finalment, el reboten al Centre d'Acolliment Residencial Zona Franca («Equipament integral»), al carrer 60 del polígon industrial. I d'aquí el tornen a Sant Gervasi, al carrer Císter, a la casella de sortida.

Allò de residencial («Dit d'una àrea urbana: destinada principalment a habitatges de certa qualitat») és un eufemisme, per no dir internat.

«Yo quería una vida mejor, por eso vine», replica Tonny, a qui li encanten els colacaos, la seva primera gran sorpresa a Barcelona, ciutat que no coneixia de res. «Yo sabía de Barcelona por su equipo de fútbol, y me gusta esto.»

El que més li ha cridat l'atenció han estat les places, com la del Portal de la Pau. Li han fet molta gràcia els vuit lleons de ferro pintats de negre a la base del mirador de Colom.

«Son muy grandes», dirà.

Web Ajuntament de Barcelona

Ell ja coneix els lleons reals al seu país.

Va estudiar batxillerat en la seva població natal, Kampala. El seu pare té cura d'una petita sabateria. Té uns vint germans (gairebé perd el compte), no tots de la mateixa mare (segons ell, és molt normal; «algunos tienen hasta cien hermanos»).

Però allà, a Kampala, no veia futur.

Va arreglar els papers.

Va pujar a un avió.

Va baixar a El Prat, sense contratemps.

Va vagar per Barcelona.

Encara no ha fet amics, «y no hay ugandeses», es reprèn amb una ganyota dissimulada de pena.

Un noi nigerià, ànima caritativa, li va aconsellar els passos que donar («Te voy a explicar cómo funciona aquí la vida», va informar).

Es va presentar al Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats, a plaça Espanya.

Li van obrir fitxa, li van ensenyar el joc d'anar d'internat en internat («centres residencials»). En un d'ells, durant el passat Nadal, un individu li va pegar sense cap motiu; anava drogat. Tonny ni beu ni fuma.

A ell no li importa. Aprèn pel camí. A la butxaca porta una novel·la romàntica de l'escriptora anglesa Mildred Greyson, que signa com Anne Mather: *Deseo peligroso* («¿Cómo podrían volver a amarse después de haber sufrido tanto?»).

Ha fet un curs d'electricitat a la Fundació Migra Studium («Porta oberta a l'acollida, la diversitat i l'exercici dels drets»). Si li pregunten, respondrà que li agradaria fer classes d'anglès, idioma que domina (*certain, stic, youth*...). El professor Florenci Bové (*Coses que cal dir*) li ha ensenyat castellà a l'Associació Gavella («Per educar cal estimar»).

Pel seu compte ha memoritzat les lletres d'Enrique Iglesias, el seu cantant favorit («confieso que en mi vida hay mucha soledad»).

També estudia nivell bàsic 1 de català: Reportero.—¿Cuál es tu palabra favorita? Tonny.—Pato.

R.—¿Pato?

T.—Perdón, *petó*. ■

Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats

L'acollida i acompanyament és un procés a través del qual les persones immigrades adquireixin progressivament els recursos socials necessaris per a desenvolupar-se de manera autònoma i en igualtat d'oportunitats en la societat receptora, en tots els territoris de la ciutat, i amb la col·laboració i coordinació del teixit social de Barcelona. L'objectiu és afavorir la cohesió social i la convivència

a la ciutat, a partir de l'oferta diversa que presten un conjunt de serveis i entitats que treballen en xarxa a la ciutat: recepció i acollida, coneixement de l'entorn i accés als recursos, suport en tràmits administratius, assessorament legal, aprenentatge de les llengües, suport a la inserció laboral, atenció social, atenció psicològica, atenció a dones, a joves...

EMPODERAMIENTO
y **ACTIVACIÓN**
para el **EMPLEO**
de **MUJERES**
con **DISCAPACIDAD**
física y orgánica

igualdad.barcelona@cocemfe.es - 93 301 15 65

COCEMFE
Catalunya

COCEMFE

Manikura Me
cuidado de tus uñas

Lunes a sábado de 9.30 - 20.00 h

c/ Foneria, 26 936255331
inmagorjongarcia@gmail.com

Lote especial:
Manicura y pedicura
de esmaltado
semipermanente
33 €

Manikura Me